

Aquell amor Madrid-Catalunya

JOSEP PERNAU

EL PERIÓDICO, 12.06.09

Confesso que no n'estava informat, tot i que comprenc el motiu de la meva ignorància. Catalunya va gaudir d'anys de prosperitat que van ser, precisament, els del mandat de José María Aznar. Ara l'expresident espanyol ha estat a Barcelona i ha revelat aquest secret tan ben guardat. «Ha sigut el període de més progrés social, econòmic i laboral que ha tingut Catalunya des de la implantació de la democràcia a Espanya», ha dit.

Tot es devia tramir en aquell pacte del Majestic que, l'abril del 1996, va reunir Pujol, Alavedra, Molins, Duran Lleida i Sánchez-Llibre, per una banda, i Aznar, Rato i Rajoy, per l'altra. Hi havia llibertat per triar el menú, però hi va haver unanimitat en la crema catalana. Era lògic: eren els temps del català en la intimitat, en boca del president del Govern. Tot va ser molt cordial, ja que a l'aixecar-se de taula, per tornar a Madrid, Aznar devia tenir una intervenció molt torera: «¡Deixeu-me sol, que de l'economia me n'ocupo jo!», i aleshores Pujol hi devia donar la seva conformitat: «Si hi insisteix...».

Comprendc que no es fes públic el tracte de favor que Catalunya va rebre de Madrid. Són fàcils d'imaginar els nivells d'indignació a què arribarien altres comunitats. Incloent-hi les del PP. L'única explicació era que s'havia produït un amor a primera vista, del qual se'n va poder saber alguna cosa, i així s'explicaria que en la segona legislatura es produís un distanciament entre Madrid (masculí) i Catalunya (femení).

Li faré una recomanació per si el senyor Aznar ha de visitar una altra comunitat per fer-hi els mateixos afalacs. Que no digui que es va arribar al màxim benestar dels temps posteriors a l'adveniment democràtic. Sense voler, ha quedat escrit que el dels temps franquistes va ser superior.